

LANGS HET TUIJNPAAD *van mijn vader*

Op een dag moet je je ouderlijk huis ontruimen – en ieder klein ding dat door je handen gaat, doet zeer. De foto's, de doorgezakte stoel, het lievelingskopje. En dan zijn er nog de schilderijen. Oma's goede servies. Is het iets waard? Kunsthistoricus Kati Wieg maakte het zelf mee en besloot een boedelruimbedrijf op te richten dat álles regelt: van kunst tot kitsch tot de bejaarde ijskast.

TEKST CAROLINE GRIEP FOTOGRAFIE GETTY IMAGES

FOTOGRAFIE SANNE PRINS

‘Er zitten vaak prachtige spullen in nalatenschappen waar de kinderen geen idee van hebben. Zij zijn dus heel kwetsbaar’

toe vertelt Kati over hun werkwijze: ‘Het overlijden van je ouders doet meer met je dan je denkt. En veel mensen weten gewoon niet wat er in huis is. In dit geval werd ik gebeld door de dochter. Ik heb wat foto’s gevraagd, maar ook meteen een afspraak gemaakt om in Limburg langs te komen, want het is juist het persoonlijke dat ik zo belangrijk vind. Een paar weken geleden ben ik met de broer erbij gaan zitten en zijn we door het huis gelopen. Ik vraag naar eventuele taxatierapporten en andere zaken die op papier staan. Ook belangrijk om te weten is wanneer het huis bezemschoon moet worden opgeleverd in verband met verkoop of huur. Ik weet meestal al snel hoe lang het duurt om het te ontruimen.’ Het is nog vroeg als we de keuken binnenstappen van een vrijstaand jarendertighuis. Broer en zus zitten al aan de koffie in de gedateerde en gedeeltelijk ontmantelde woonkamer. Alles is al zo’n beetje van zijn plek gehaald; je voelt dat de ziel langzaam uit het huis aan het verdwijnen is, sinds moeder twee maanden geleden is overleden. De begroeting met Kati is allerhartelijkst; het ontruimen van het ouderlijk huis betekent duidelijk meer voor ze dan het zakelijk afhandelen alleen. Met tranen in haar ogen zegt de dochter dat het opruimen van de spullen heel eenzaam voelt, omdat haar ouders er niet meer bij zijn. Ze krijgt een knuffel van haar broer.

TUSSEN KUNST EN KOFFIE

Er is koffie en cake en een rondgang door het huis laat zien dat er hard gewerkt is: kinderen en kleinkinderen hebben gekozen wat ze willen houden. De vrij uitgebreide kunstcollectie staat bij elkaar in de logeerkamer, het servies is gesorteerd op de eettafel. Her en der staan nog wat verzamelingen kleingood. Met lijsten in haar hand ontgaat Kati niks, en terwijl ze dingen afstreept, legt ze uit: ‘We werken van groot naar klein. Kijken eerst goed wat weg mag en wat niet. Wat wij heel graag zien, is dat de familie er zelf doorheen gaat, zoals hier is gebeurd, dat ze aangeven wat ze willen houden. Er zijn altijd dingen die van weinig waarde zijn, maar die emotioneel veel kunnen betekenen. Daarna kennen wij alle kanalen van a tot z, van veilinghuizen tot online platforms, zodat alles een bestemming vindt, tot aan de spullen die naar een opslag of de stort moeten toe. In verband met transparantie taxeren we zelf niets; we laten de waarde van de (kunst) objecten en eventueel ook de inboedel bepalen door een externe taxateur. Dat maakt dat we daarna beter kunnen bemiddelen bij de verkoop van de spullen. Inventariseren kan heel snel gaan. Af en toe heb ik zelfs ter plekke antwoord van een expert als het om iets van waarde gaat. Dan maak ik een fotootje en app dat door naar bijvoorbeeld iemand die alles van porselein of zilver weet. Maar ik ken ook experts op het gebied van oude prenten, schilderijen juwelen en antieke meubels. En kenners op het gebied van boeken. We zorgen dat spullen naar de kringloop, scholen, crèches, bejaardenhuizen en naar de stort worden gebracht. Ik denk dat

dat onze service extra waardevol maakt. Wij zien op alles toe en regelen, als dat nodig is, ook tijdelijke opslag. Dus als familie hoeft je niet constant naar bijvoorbeeld een handelaar of veilinghuis te bellen. Soms moet je twee, drie maanden wachten, maar wij blijven toekijken, dat is de nazorg die we leveren. We maken een offerte op maat, want elk huis is anders. Iedereen krijgt te maken met het leeghalen van huizen en in negen van de tien boedels gaat het niet om dure en chique spullen. Wij doen alles, tot en met de bejaarde ijskast. Daarnaast neem ik altijd veel tijd voor de familie. Ik weet niet hoe andere buidelopruimers het doen – ik doe het zoals ik denk dat ik het moet doen. Met veel empathie.’ ■

WAAR MOET JE AAN DENKEN BIJ HET ONTRUIMEN VAN EEN HUIS?

Dit zijn de zaken waar je in grote lijnen rekening mee moet houden:

- Denk eraan dat alles bij de verkoop of het opzeggen van de huur weg moet, ook de spullen op zolder, in de kelder, het tuinhuisje en de garage. Wat zijn de afspraken met de makelaar/verhuurder over de oplevertijd? Ga je dat redden of moeten er hulptroepen komen?
- Zorg dat je totaaloverzicht krijgt van de spullen in huis. Wie krijgt wat? Je kunt alles in een xcell-sheet zetten maar stickers is ook nog steeds een prima methode om aan te geven wat naar wie moet.
- Ga op zoek naar een eventuele opslagplek voor de spullen waar je nog even over na wil denken, of die je op je gemak wil verkopen.
- Als je gaat sorteren, is het aan te raden om dat van groot naar klein te doen. Doe de dingen die naar de kringloop mogen in aparte dozen, liefst in een andere kleur dan de dozen met de spullen die je wilt houden of verkopen, om verwarring te voorkomen. Breng wat echt op en kapot is naar de stort, of laat dit voor je doen door verhuizers met kleine busjes.
- Voor waardevolle spullen in de inboedel zoek je een geschikt veilinghuis of bijvoorbeeld een goede boekeninkoper. Laat de waardevolle spullen taxeren.
- Heb je het budget ervoor, huur dan een schoonmaker of een bedrijf in dat het huis bezemschoon maakt. Het laatste wat je wil in een emotionele tijd, is boorgaten dichten en ramen lappen.
- Zorg ervoor dat je een duidelijke inventarisatielijst hebt van alle dingen die je wil houden, van de verdeling, en van de dingen die je wil verkopen. Dit is handig voor de administratieve afhandeling van de erfenis. Zo voorkom je bovendien onnodige ruzies met broers en zussen achteraf.

‘Ik doe niet aan *cherry picking*. Er is geen kunst aan om de mooie dingen eruit te pikken en de rest te laten zitten’

Kunstadviser en curator Kati Wieg denkt niet in problemen maar in oplossingen. In mogelijkheden. Veel mogelijkheden. Na het verlies van haar moeder richtte ze naast haar gewone werk een bedrijf op dat (ouderlijke) huizen bezemschoon oplevert, Dutch Inventory Brokers. Hoe verbindt ze die twee totaal verschillende werelden met elkaar?

‘Nadat mijn moeder en enkele maanden later ook mijn broer waren overleden – mijn vader was er toen al een paar jaar niet meer – moest ik in mijn eentje mijn ouderlijk huis ontruimen. Ik was zo verdrietig dat dat me totaal verlamde. Zat ik daar verloren te midden van al die vertrouwde spullen; ik wist bij god niet hoe ik het voor elkaar moest krijgen, terwijl ik wel wist hoe het zou moeten. Aan alles wat ik oppakte zat een herinnering. Gelukkig schoten er op dat wanhopige moment mensen uit onverwachte hoek me te hulp. Vriendinnen, maar ook Jan-Willem Königel, die verstand heeft van kunst en antiek en veel logistieke ervaring heeft met het afhandelen van boedels. Hij was precies de persoon die ik nodig had. Eigenlijk had ik nog nooit ervaren hoe het is als iemand anders dingen voor je regelt, maar het was heel fijn, zeker omdat rouwen je toch al zo veel energie kost.’

KWETSBAAR

Terwijl ze het verlies van haar dierbaren verwerkte, merkte Kati dat het kunstadvies dat ze aan mensen gaf een diepere laag kreeg. ‘Er veranderde van alles in de Nederlandse kunstwereld. Veilinghuizen Christie’s en Sotheby’s trokken zich grotendeels terug uit Nederland, en ik merkte als kunsthandelaar en adviseur dat er behoefte ontstond aan begeleiding bij het afhandelen van nalatenschappen waarin kunst en antiek zaten.’

De brug naar het ontruimen van ouderlijke huizen was snel geslagen. ‘Er zitten vaak echt prachtige spullen in nalatenschappen waar de kinderen geen idee van hebben; die zijn in dat opzicht dus heel kwetsbaar. Ik wilde niet aan *cherry picking* doen; er is voor mij geen kunst aan om de mooie dingen eruit te pikken en de rest te laten zitten. Na mijn ervaring met Jan-Willem wist ik ineens: *take it all*, ruim het hele huis uit, dan help je mensen écht verder door alles in goede banen te leiden. Ik ben met Jan-Willem om de tafel gaan zitten om onze kennis en kwaliteiten met elkaar te combineren.’

MOEDERZIEL ALLEEN

‘Dutch Inventory Brokers maakt mijn werk completer; op een bepaalde manier werkt het zelfs helend voor me. Door mijn eigen ervaring met rouw kan ik me goed inleven. Ik weet hoe lamgeslagen je je kunt voelen, hoe je te midden van al je herinneringen maar een beetje met spullen gaat lopen schuiven in je ouderlijk huis, zonder een beslissing te kunnen nemen. Zit je daar met het fotolijstje van toen je nog een kleuter was in je handen. Dat herken ik bij nabestaanden. Er zit liefde, verdriet en ellende tussen de spullen. Die emoties vertragen het opruimen, terwijl het toch vaak binnen een bepaald tijdsbestek moet gebeuren. Het uitzoeken, met elkaar, hoort bij het rouwproces, maar het moet niet te lang duren. Ik moest het helemaal alleen doen. Ik had geen klankbord. De eerste twee maanden kon ik niet eens nadenken. Voor anderen kan ik dat wel. En ik ben goed in het bij elkaar brengen van mensen en het verzinnen van oplossingen. Met Dutch Inventory Brokers kan ik mijn levenservaringen en de behoefte vanuit de markt combineren. De zijlijn van kunst en antiek is voor mij wel ongelooflijk belangrijk, zonder dat zou ik het niet aantrekkelijk vinden.’

OP NAAR LIMBURG

Natuurlijk hoop je dat het nog wel even duurt voor je je ouderlijk huis moet leeghalen, maar als het dan zo ver is, wat kunnen Kati en Jan-Willem dan precies voor je betekenen? We bezoeken met Kati een klant in Roermond. In de auto tijdens de lange rit ernaar-